

10 ఆదివారం ఆంధ్రభూమి 20 నవంబర్ 1994

ఈ వారం కథ

చిక్కెప్పటో ఇంతే!

కాకాని కనుల

మధ్యాహ్నం పన్నెండు దాటుతోంది.

మార్చి నెల బయట ఎండ మిరి మిరి కొడుతోంది.

కాలింగ్ బెల్ మోగుతుంటే కూలర్ గాలికి సేద తీరుతున్న అన్నపూర్ణమ్మ లేచి తలుపు తీసింది.

పోస్ట్మాన్ అనుకుంది.

కాని గడప అవతల ఎవరో యువకుడు కూలింగ్ గ్లాసెస్ పెట్టుకుని నిల్చున్నాడు.

మంచి డ్రెస్ లో హుందాగా వున్నాడు.

బయట గేటు అవతల స్కూటర్ ఆగి వుంది. అతని భార్య కాబోలు స్కూటర్ దగ్గర నిల్చుంది. ఆమె కూడా కూలింగ్ గ్లాసెస్ పెట్టుకుని స్టయిలుగా మంచి దుస్తుల్లో వుంది.

గేటుకి తగిలించిన చిన్న బోర్డు చూపిస్తూ "టులెట్ అని బోర్డు పెట్టారు. ఇల్లు..." అర్థోక్తిగా చూసాడు.

"అవును బాబూ! పోర్ట్ ఖాళీగా వుంది. ఫ్యామిలీకేగదా!"

"అవునండీ. ఫ్యామిలీ పోర్ట్ కేవాలి."

"మీరు ఎంతమంది వుంటారు?"

"మేం ఐదుగురం వుంటామండీ. నేనూ మా ఆవిడ (అంటూ స్కూటర్ దగ్గరున్న స్త్రీని చూపించాడు) మా అమ్మూ నాన్నగారు, మా బాబు. వాడికి ఐదేళ్లుంటాయండీ."

"అలాగా! ఎందులో పని చేస్తున్నారు మీరు!"

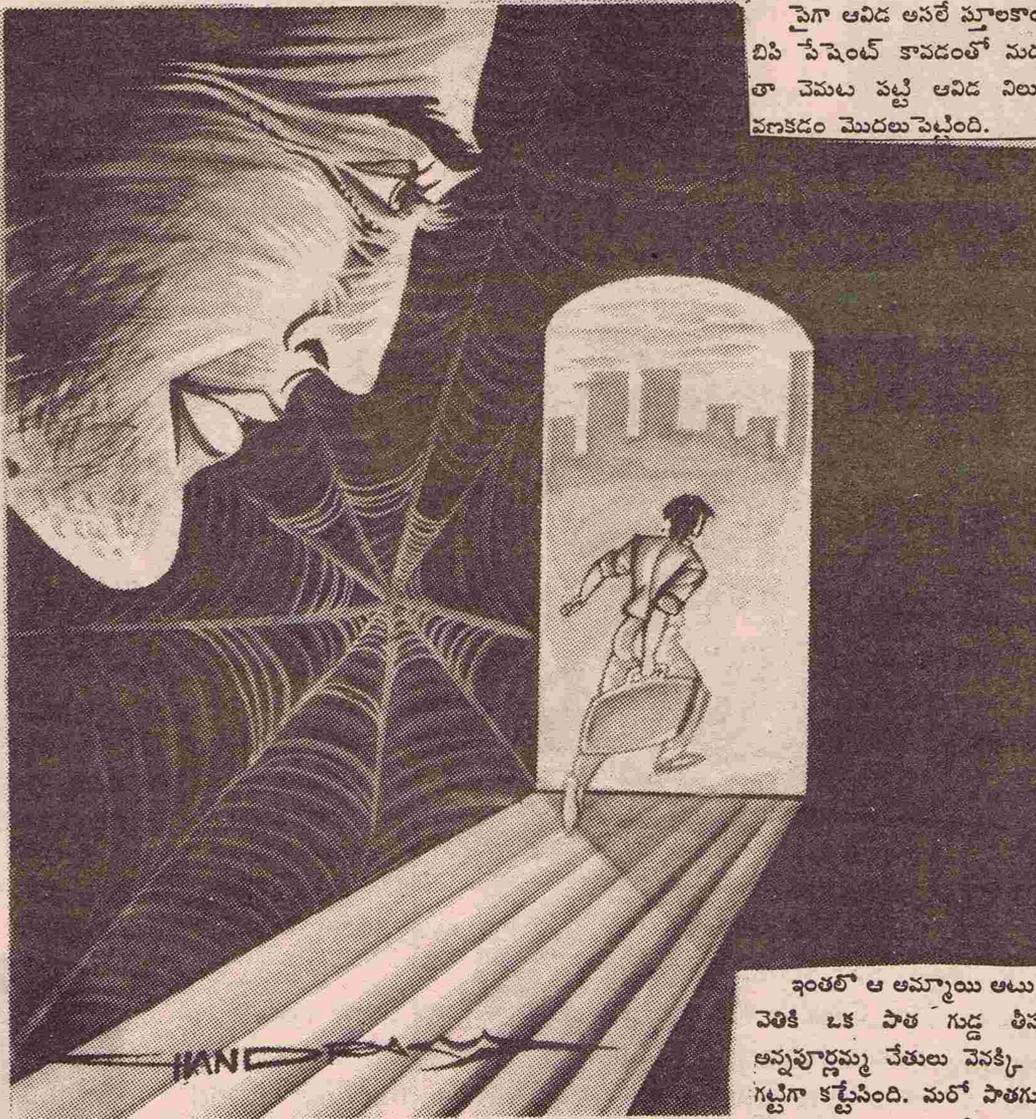
"నేను ఇంజనీర్ని అండి. విద్యుత్ సౌధాలో చేస్తాను. మా నాన్నగారు వాటర్ పర్సన్ డిపార్ట్ మెంట్ లో చేస్తారు. మా ఆవిడ ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీలో చేస్తుంది. మా అమ్మగారు ఇంట్లో వుంటారు."

"అలాగా! మంచిది. ఇల్లు చూద్దువుగానీ లోపలికి రండి."

అతను భార్యకి నైగ చేసాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ పక్కనున్న తలుపు తెరిచింది.

చుట్టూ కాంపౌండ్ లో బయట మంచి చూడడానికే చాలా అందంగా

అధునాతనంగా వుంది బిల్డింగ్ పెద్ద గేటు, కారు గారేజీ, అందంగా పెరిగిన తీగల లతలు, క్రోటన్ గుబురులు.

అన్నపూర్ణమ్మ ఆరుగడులతో వున్న ఆ పోర్ట్ ఒకటొకటిగా చూపిస్తుంటే ఆ భార్యభర్తలిద్దరూ ఇల్లంతా పరిశీలనగా చూస్తూ చిన్న సందేహాలు వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

"ఎన్ని పోర్ట్ లండీ!" అంది ఆ అమ్మాయి.

"ఎన్నోనా! ఇదొక్కటే పోర్ట్. పక్కనంతా మేం వుంటాం. మానారం సేల్స్ లాక్స్ డిపార్ట్ మెంట్ లో చేస్తారు. మా పెద్దబ్బాయి విదేశాల్లో వున్నాడు. మా రెండోవాడు బ్యాంక్ ఆఫీసర్. మా అమ్మాయి అనూరాధ డిగ్రీ చేస్తోంది. కాలేజీకి వెళ్లింది. పగలంతా నేనే ఒంటరిగా వుండాలి. అద్దెకివ్వాలి. న అవసరం లేకపోయినా ఇంతిల్లు అవసరంలేదు. మొన్నటిదాకా ఈ పోర్ట్ లో ఒక డాక్టర్ గారి ఫ్యామిలీ వుండేవారు. ఇప్పుడు వాళ్లు ఇల్లు కట్టుకుని వెళ్లిపోయారు. అందుకే ఖాళీ అయింది" అంటూ "ఇవి సవరేట్ టాయ్ లెక్స్. రాత్రి ఈ అట్రాక్ట్ వాడుకుని పగలు ఇవి వాడుకోవచ్చు" అంటూ టాయ్ లెక్స్ తలుపు తెరిచి వెనక్కి తిరగబోయింది.

కానీ అప్పటికే ఆలస్యం అయిపో

యింది. ఆ యువకుడు హఠాత్తుగా జేబులోంచి చిన్న పిస్టల్ తీసి ఆమెకి నుదుటి దగ్గరగా గురిపెట్టాడు. అతని మరో చేతిలో తళతళ మెరిపే పిడిబాకు అన్నపూర్ణమ్మ గెడ్డం కింద మెడకి దగ్గర తెచ్చి గట్టిగా ఒత్తి పెట్టాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ నోరు తెరవబోతే ఆ బాకు గీచుకున్నట్లు బలంగా వత్తుకుంది.

"అరిచావంటే చంపేస్తాను. మ

ర్యాదగా నీ వంటిమీదున్న నగలు ఇయ్యి. ఏమూతం అరిచినా పిస్టల్ నీ తల్లో పేలుతుంది. ఇది సైలెంట్ పిస్టల్. ఊ త్వరగా" అంటూ పిస్టల్ మరింత గట్టిగా కణతకి నొక్కి పెట్టాడు.

ఇంతలో అతనివెంట వున్న యువతి హ్యోండ్ బ్యాగ్ తెరచి ఒక పెద్ద స్టాస్టిక్ టేప్ తీసి మూడుముక్కలుగా కత్తిరించి అన్నపూర్ణమ్మ మూతికి అంటించింది.

దిక్కు తోచని అన్నపూర్ణమ్మ చేతులనుండి నాలుగు జతల బంగారు గాజులు, ఆవిడ మెడలోని పలకపర్లు, ఎవిమిది తులాల సూత్రాల తాడు, వేళ్ల ఉంగరాలు, చెవి రవ్వల దిద్దులు గబగబా తీసింది.

అన్నపూర్ణమ్మ ఏదో అవబోతే మూతి తెరుచుకోలేదు. స్టాస్టిక్ అతుక్కుపోయింది.

పైగా ఆవిడ అసలే స్తూలకాయం. బిపి పేషెంట్ కావడంతో నుదురంతా చెమట పట్టి ఆవిడ నిలుపునా వణకడం మొదలుపెట్టింది.

ఇంతలో ఆ అమ్మాయి అటు ఇటు వెతికి ఒక పాత గుడ్డ తీసుకుని అన్నపూర్ణమ్మ చేతులు వెనక్కి వదిలి గట్టిగా కట్టేసింది. మరో పాతగుడ్డతో కాళ్లు రెండు కూడా కట్టేసింది.

పట్టుమని పది నిముషాలు కూడా గడవకముందే ఆవిడ్ని నిలుపుదోపిడి చేసి బాల్ రూమ్ లోకి వెళ్లి బయటనుండి గడియ బిగించి ఇద్దరూ పరుగులాంటి నడకతో బయటకి వచ్చారు.

ఎంతో అనుభవజ్ఞుడైన సర్జన్ పెద్ద ఆపరేషన్ అతి సునాయాసంగా చేసినట్లు క్షణాల్లో అంత దోపిడి ముగించి గేటు దగ్గరికి వచ్చారు.

ఎండాకాలం కావడంతో సూర్యుడు నిప్పులు చెరుగుతున్నాడు.

ఎండకి భయపడి రోడ్డుమీద జననం చారం లేదు. ఒకటి అరగా ఎవరో బాటసారులు వెడుతున్నారు. పైగా అది కాలనీ ఏరియా. చుట్టూ ఎత్తయిన కాంపౌండ్ వాల్స్ తో బిల్డింగ్స్ కావడంతో ఒకరితో ఒకరికి అంతగా సంబంధం వుండదు.

అతను స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసేలోగా ఆమె తలుపు దగ్గరగా వేసి వచ్చి పిలిచాక సీటు మీద కూర్చుంది.

మరుక్షణం మెరుపువేగంతో స్కూటర్ కనుమరుగు అయింది.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలు అవుతుంటే కాలేజీ నుంచి ఇంటికి వచ్చింది అనూరాధ.

కాలింగ్ బెల్ మోగిస్తే తల్లి పలుకలేదు. తలుపుమీద తట్టబోతే తలుపు తెరిచే వుంది.

ఆరె అనుకుంటూ "అమ్మూ ఆమ్మూ" అని పిలుస్తూ లోపలికి వచ్చింది

తల్లి కనిపించలేదు. ఎక్కడికెళ్లింది చెప్పి అనుకుంది. కూలర్ ఆన్ మీద వుంది.

ఇల్లంతా వెతుకుతుంటే "ఊ... ఊ" అని ములుగు, తలుపుమీద ఎవరో కాలుతో కొడుతున్న శబ్దం వచ్చి అటువైపుగా పరుగెత్తింది.

బాల్ రూమ్ లో అలికిడి విని బయట బిగించిన గడియ తీసింది.

నేలమీదబడి నోటికి స్టాస్టిక్ తో చేతులు కాళ్లు కట్టేసి పడివున్న తల్లిని చూస్తూ లబలబలాడుతూ ఆ కట్లు విప్పి స్టాస్టిక్ లాగేసింది.

ఆ షాక్ నుంచి కోలుకోలేని అన్నపూర్ణమ్మ కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడ లేకపోయింది.

అనూరాధ తల్లికి శుశూష చేసి జరిగింది తెలుసుకుని గబగబా తండ్రికి, డాక్టర్ కి ఫోన్ చేసింది.

బిపి పెరిగి మగతగా అన్నపూర్ణమ్మ మంచంలో వాలిపోయింది.

ఫ్యామిలీ డాక్టర్ వచ్చి ఇంజక్షన్ ఇచ్చి "మరేం భయపడాల్సింది లేదని, కాస్త అప్ సెట్ అయిందని, ఏ శాంతి, ఇవ్వమని" చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

కూతురుచేసిన ఫోన్ అందుకుని ఆశుమేఘాలమీద ఇంటికి వచ్చాడు ప్రసాదరావు.

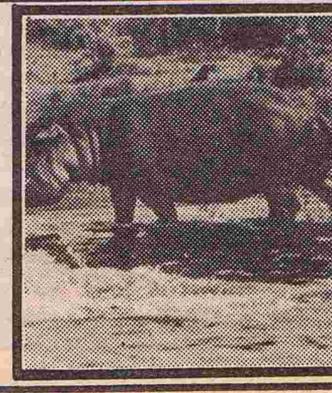
టులెట్ బోర్డు పెట్టి ఇల్లు చూపించడంలో కూడా ఇచ్చి అరిష్టాలు వస్తాయనుకుంటే జీవితం కత్తిమీద సాములా అనిపించింది.

"టులెట్ బోర్డు పెట్టి ఎవరికిబడి తే వాళ్లకి ఇల్లు చూపించకూడదండీ. సిటీలో మోసాలు ఎక్కువైపోయాయి. చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి" కేసులు రాసుకుంటూ హెచ్చరించాడు ఎన్.వ. వీళ్లప్పుడూ ఇంతే!

పిల్లలకు సాలిచ్చే పోషించే జంతువులను 'సస్యన ప్రాణులు' లేక 'స్తవ్య జీవులు' అంటారు. ఇవి వెన్నెముకగల జంతువులు. ఇవి తమ స్తనములద్వారా పిల్లలకు పాలు ఆహారముగా ఇస్తాయి. ఈ తెగకు చెందిన జంతువులన్నీ ఊపిరితిత్తులద్వారా శ్వాసవీలుస్తాయి. వీటి రక్తము వేడిగా ఉంటుంది. శరీరము వెంట్రుకలతో కప్పబడి ఉంటుంది. ఒకదానితో ఒకటి పోలికలేని అనేక జంతువులు ఈ తెగకు చెంది ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు

పిల్లలకు సాలిచ్చే జంతువులు

ఆవు, నీళ్ చేప, గబ్బిలము. వీటిలో సారూప్యము ఏ మూ తము ఉండదు. ఇవన్నీ సస్యన జీవులే. మానవుడు కూడా సస్యన ప్రాణియే. సస్యన ప్రాణుల అలవాట్లు విచ్చితంగా ఉంటాయి. కొన్ని భూమిమీద నివసిస్తే, కొన్ని నీటిలో జీవిస్తే సస్యన ప్రాణులుకూడా ఉన్నాయి. వీటిలో కొన్ని మాంసాహారులు, కొన్ని శాఖాహారులు.

మరికొన్ని రెండురకాల ఆహారపు అలవాట్లు కలిగి ఉంటాయి. సస్యన జీవులలో కోతి, గొరిల్లా, చింపాంజీ సారూప్యముగల జంతువులు. ఆవు, పంది, ఒంటె, గుర్రము, ఖడ్గముగము, ఏనుగు, కుందేలు, ఎలుక, ఉడుత మొదలైనవి ఎక్కువ కాలము భూమిపై నివసిస్తాయి. డాల్ఫిన్, నీళ్ చేప, నీటిచేప మొదలైనవి నీటిలో నివసిస్తాయి. గబ్బిలము, కోరుగోళ్లకి ఎగిరే స్తవ్య జీవులు. కడుపుకు పిల్లలను భృదవరుచుకోగల సంచి ఉండే వింత స్తవ్యజీవి కంగారూ.

స్ట్రోబిల్ అనే విచిత్ర జంతువు పిల్లలను కాకుండా గ్రుడ్లు పెట్టి, పిల్లలయిన తర్వాత స్తవ్యమిచ్చి మంచుతుంది. ఇది ఆస్ట్రేలియాలో నివసిస్తుంది. పంగోలి అనే జంతువుకు దంతములుండవు. ఇది చీమలను తిని జీవిస్తుంది. సింహము, పులి, ఎలుగుబంటి, పిల్లి, నక్క, కుక్క, గేదె, మేక, గొర్రె మొదలైనవి కూడా సస్యస్య జంతువులే. భూమిమీద నాలుగువేల సస్యస్య జంతువులున్నాయి.